ZATERDAG **OUDE KERK**
14 NOVEMBER **HELVOIRT**
2026 **19.00 UUR**

33ste ZONDAG DOOR HET JAAR

Thema:

JE LATEN KENNEN

Komende vieringen Open Kerk:

Zaterdag	**28 november**	**19.00 uur**	**Advent**
Zaterdag	**12 december**	**19.00 uur**	**Meditatief kerstconcert**
Donderdag	**24 december**	**19.00 uur**	**Kerstmis**



Voor wie de vieringen van Open Kerk wil blijven mogelijk maken:
NL80 INGB 0006 2320 91

www.openkerkhelvoirt.nl

VOORAF **Orgelspel**

INTREDELIED

Geroepen om hierheen te gaan
niet zonder het vermoeden
dat mensen tot elkaar bestaan,
begeesterd door het goede.

Wij staan verwonderd – leven gaat
ons klein begrip te boven.
Wie dit aanvaarden kan, verstaat
de kunst om te geloven.

In wat wij zien en niet zien gloeit
de Geest van alle tijden
die dode grond tot bloemen bloeit
en heelt wat is gescheiden.

WELKOM

We naderen het eind van het kerkelijk jaar. Vandaag is zelfs de laatste viering die we dit kerkelijk jaar in Open Kerk Helvoirt met elkaar vieren: over twee weken hebben we onze jaarlijkse adventsviering. Tijdens zo'n viering aan het eind van het kerkelijk jaar hebben we het traditiegetrouw over de eindtijd.
Als die eindtijd ooit aan zou breken, hoe staan wij dan voor de Mensenzoon? Durven wij ons dan door hem te laten kennen? Laten we deze viering de tijd nemen om daar over na te denken.

Welkom u allen hier aanwezig. Omwille van elkaar, in Gods naam.

LIED

Geroepen om hierheen te gaan
niet zonder het vermoeden
dat mensen tot elkaar bestaan,
begeesterd door het goede.

Met al wat is, met al wat leeft
een hechte band beleven,
dat is een weg die toekomst heeft
van liefde en vergeven.

Geroepen om hierheen te gaan
open van hart en zinnen:
dat in de ruimte van uw Naam
wij ooit een antwoord vinden.

STILTE

Laten we een moment stil worden, stil zijn en luisteren naar de stem, diep van binnen.

SCHULD EN VERGEVING

V. Wat ik gewild heb, wat ik gedaan heb.
Wat mij gedaan werd, wat ik misdaan heb.
Wat ongezegd bleef, wat onverzoend bleef.
Wat niet gekend werd, wat ongebruikt bleef.
Al het beschamende neem het van mij
en dat ik dit was en geen ander.

A. Vergeven wij elkaar
en God en Goed ons allen.

BEZINNING

G. *Dat het mij is gegeven*
in U te aarden,
Grond van mijn grond.

V. Ik word aanvaard door God, zoals ik ben:
zoals ik ben en niet zoals ik zou moeten zijn.
Dat laatste zou een lege boodschap betekenen,
omdat ik nooit ben zoals ik zou moeten zijn.
Ik weet dat mijn levenspad
in werkelijkheid niet recht is.

G. *Dat het mij is gegeven*
in U te aarden,
Grond van mijn grond.

V. Dat is de droom van iedere mens:
dat ik eens iemand mag ontmoeten
bij wie ik werkelijk kan uitpraten,

die mij en mijn stamelende woorden begrijpt, die kan luisteren
ook naar wat niet gezegd wordt
en die me werkelijk aanvaardt.
God is de vervulling van deze droom.
(Piet van Breemen SJ)

G. *Dat het mij is gegeven*
in U te aarden,
Grond van mijn grond.
Kome wat komt.

GEBED

V. U bent ons leven en onze toekomst,
de Bron van ons hopen.
Beziel ons met de adem van uw Geest.
U roept het licht tevoorschijn uit het duister,
uit de chaos vormt U leven,
zodat de Geest ons leven kan doordrenken.
U kent ons, meer dan wij onszelf kennen,
laat ons daar zijn waar U zich vinden laat.

A. Amen.

EERSTE LEZING UIT HET BOEK WIJSHEID (6:12-16)

Schitterend en onvergankelijk is de wijsheid. Ze laat zich gemakkelijk zien aan wie haar liefheeft, ze laat zich vinden door wie haar zoekt; wie naar haar verlangt leert haar dadelijk kennen. Wie voor zonsopgang opstaat om haar te zoeken, wordt niet moe: hij vindt haar pal voor zijn deur. Een mens kan zijn verstand niet beter gebruiken dan door aan haar te denken. Wie om haar wakker ligt zal spoedig vrij van zorgen zijn. De wijsheid is op zoek naar mensen die haar waard zijn, ze treedt hun welwillend tegemoet en vertoont zich in al hun gedachten.

LIED

K. Als Gij niet zijt

G. de grond waarop ik sta
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga –

K. als Gij niet zijt

G. wie ben ik dan
in tijd en eeuwigheid ?

LEZING UIT HET EVANGELIE VOLGENS MATTEÜS (25:1-13)

Jezus zei: 'Dan zal het met het koninkrijk van de hemel zijn als met tien meisjes die hun olielampen hadden gepakt en eropuit trokken, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren dwaas, de andere vijf waren wijs. De dwaze meisjes hadden wel hun lampen gepakt, maar geen olie. De wijze meisjes hadden behalve hun lampen ook olie in kruiken bij zich. Omdat de bruidegom op zich liet wachten, werden ze allemaal slaperig en dommelden ze in. Midden in de nacht klonk er luid geroep: "Daar is de bruidegom! Kom, ga hem tegemoet." De meisjes werden wakker en brachten hun olielampen in orde. De dwaze meisjes zeiden tegen de wijze: "Geef ons wat van jullie olie, want onze lampen gaan uit." De wijze meisjes antwoordden: "Nee, straks is er nog te weinig voor ons en jullie samen. Zoek liever een verkoper en koop zelf olie." Terwijl zij op olie uit waren, arriveerde de bruidegom, en zij die klaarstonden gingen met hem naar binnen voor het bruiloftsfeest, waarna de deur gesloten werd. Enige tijd later kwamen ook de andere meisjes. Ze riepen: "Heer, heer, doe open voor ons!" Maar hij antwoordde: "Ik verzeker jullie: ik ken jullie niet." Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag of op welk uur hij komt.'

OVERWEGING

Hebt u thuis een noodpakket klaarliggen, zoals de regering dat adviseert? Voor drie dagen of voor acht dagen? Of vindt u het allemaal maar onzin? Of vindt u het eigenlijk wel nodig, maar bent u er nog niet aan toegekomen en hoopt u er maar het beste van?

Zo'n noodpakket is nodig voor als er ooit een crisissituatie uitbreekt: oorlog, een cyberaanval of een natuurramp. We zien ze overal om ons heen en we voelen in onze wereld hoe de dreiging toeneemt.

Toch is die dreiging niet nieuw: ook in de tijd waarin het evangelie van vandaag werd geschreven waren er oorlogen en natuurrampen. Maar zo'n 'gewone' crisissituatie waar je een 'gewoon' noodpakket voor nodig hebt, is niet waar dit evangelie over gaat.
Het verhaal dat we vandaag horen, is onderdeel van een serie verhalen die Jezus vertelt over de eindtijd: het moment waarop de hele wereld, onder veel barensweeën, tot voltooiing zal komen en het koninkrijk van de hemel aan zal breken. Het moment ook waarop de Mensenzoon terug zal komen om te oordelen. Aan het einde van het kerkelijk jaar, op weg richting de adventsperiode, horen we traditiegetrouw verhalen die gaan over deze eindtijd.

De leerlingen van Jezus verwachtten dat dit moment spoedig na de dood en verrijzenis van Jezus zou aanbreken en richtten daar in eerste instantie hun hele leven op in. Maar op het moment dat het evangelie dat we vandaag hoorden geschreven werd, zo'n vijftig jaar later, was die eindtijd nog steeds niet aangebroken. We horen dat terug in het verhaal van vandaag: de bruidegom laat op zich wachten.

Sterker nog: de bruidegom laat heel lang op zich wachten. Inmiddels zijn we 2000 jaar verder en is de wereld nog steeds niet tot voltooiing gekomen.

Verwachten wij eigenlijk nog steeds dat de Mensenzoon terug zal komen om te oordelen en dat de wereld tot voltooiing zal komen? Of denken wij dat het onze tijd wel zal duren? En als wij verwachten dat die dag inderdaad zal komen, hoe bereiden wij ons daar dan op voor? Is het noodpakket zoals de regering dat adviseert dan wel zo nuttig? Of hebben wij op dat moment eerder iets anders nodig?

Kort orgelspel

In het evangelie dat we hoorden, wordt duidelijk dat het goed is om je voor te bereiden op de komst van de Mensenzoon. De verstandige meisjes in het verhaal van vandaag doen dat door waakzaam te zijn en een extra olievoorraad mee te nemen, opdat ze hun licht in de wereld kunnen laten schijnen. Ook in de rest van de verhalen die Jezus vertelt over de eindtijd, gaat het over een mengeling van alert zijn

en actief zijn; over je talenten inzetten en over op kleine schaal doen wat je kunt voor degenen die het nodig hebben op het moment dat het nodig is. Deze verhalen nodigen ook ons uit om onze talenten goed te gebruiken en anderen te helpen en te ondersteunen waar we kunnen.

De verhalen over de eindtijd zijn vaak heel zwart-wit: je bent wijs en loopt in het licht of je bent dwaas en blijft in het donker. Toch zijn zowel het wijze als het dwaze, zowel het licht als het donker aanwezig in ons leven en in wie wij ten diepste zijn. Wij proberen onze talenten vaak zo goed mogelijk in te zetten en tegelijkertijd laten we daarbij regelmatig steken vallen.

Toen ik zelf aan het bidden was met de evangelietekst van vandaag, werd ik geraakt door het argument waarmee de bruidegom de dwaze meisjes de toegang tot het bruiloftsfeest weigert. Hij zegt: 'Ik ken jullie werkelijk niet.' Voor mij kwam deze zin naar voren als een verlangen van de bruidegom om zijn bruidsgasten echt te kennen: om te mogen weten wat er in hen zowel aan licht als aan duisternis is.

Kennen wij onszelf? Weten wij wat er in ons is aan duisternis en aan licht? Durven wij ons, zoals we zijn, te laten kennen door de Mensenzoon, ooit, bij de voltooiing van de wereld, maar ook vandaag, hier en nu?

Ik wens eenieder van ons toe dat we dat wat duister is in ons mogen erkennen en mogen laten kennen aan de Mensenzoon. En dat we ook het licht in ons mogen erkennen en mogen laten groeien, door waakzaam te zijn, onze talenten goed te gebruiken en anderen te helpen en te ondersteunen waar we kunnen. Ik wens ons toe dat we zo gekend mogen worden en in liefde door de Mensenzoon verwelkomd mogen worden.

ORGELSPEL

BELIJDENIS

Uitnodiging om te gaan staan

V. Ik geloof in een wereld vol liefde,
een wereld van God,
een God die altijd dicht bij je is.

A. Ik geloof dat Jezus is gekomen
uit liefde voor de mens –
zonder onderscheid naar kleur,
geaardheid, rang of stand.
Ik geloof in zijn opdracht:
heb je naaste lief
en probeer dat waar te maken.

V. Ik geloof in een gemeenschap
die mensen verder helpt,
die mij sterkt in het geloof
dat God naar ons glimlacht
en zijn licht over ieder van ons laat schijnen.

A. Amen

ORGELSPEL **Collecte**
Brood en Beker

GEDACHTENIS

G. Dat mijn hart een oase van stilte mag zijn,
mijn lichaam een tempel van rust.
Dat ik leef, van mijn schepper bewust:
aanvaarden wat is, vertrouwen wat komt.

V. Wij delen met elkaar het gebroken brood,
als teken van onze vurige hoop
dat de gebrokenheid van onszelf,
van ons leven, van onze wereld,
niet tot uiteenvallen hoeft te leiden.

Juist omdat we zo gebroken zijn,
weten we dat we gedeeld kunnen worden
om een zegen te zijn voor elkaar.
Brood breken en met elkaar delen
is een teken, dat spreekt van ons verlangen
naar ruimte en liefde voor iedere mens,
voor vriend en vreemde en vijand.

G. Dat mijn geest als een blad onbeschreven
mag zijn, mijn ziel als een spiegel van licht,
en voor leugen en schijn ik niet zwicht:
aanvaarden wat is, vertrouwen wat komt.

V. Denk aan die pijn hebben, tobben,
in het ongewisse verkeren

en ben dankbaar om hen die
– geen moeite te veel – hen bijstaan.
Bid voor hen die alle lief en leed
met ons deelden en ons zijn ontvallen,
naam voor naam, gezicht voor gezicht.

Vol dankbaarheid en liefde gedenken wij
Bertha Verhoeven-van Hulten (2018)
en An Schoenmakers-Verhoeven (1994),
allebei rond hun verjaardag.
Eeuwige, Bron van alle leven,
koester de namen van Bertha en An
en de namen van al onze lieve doden;
schrijf ze in de palm van uw hand,
dat zij geborgen zijn bij U.

Gij hart, Gij bron van leven,
geef ons ogen die uitkijken
naar uw nieuwe aarde, vol vrede.

Laat ons nu ook zelf aan de slag gaan,
nu het lijkt alsof de hele wereld van slag is.
Dat de kleine goedheid, die in ons schuilt,
het steeds zal winnen van het kwaad.

A. Er zij licht, vrede, rust.

G. Dat mijn adem zo helder als water mag zijn,
mijn hartslag oprecht als een kind.
dat ik mijd wat verdooft en verblindt:
aanvaarden wat is, vertrouwen wat komt.

GEBED AAN TAFEL

V. Soms wanneer ik hoor
hoe het mensen vergaat:
dat de een met alles,
de ander met niets gezegend wordt;
hoe wie goed doen pijn lijden en
hoe het onrecht en leugen voor de wind gaat.
Soms wanneer ik denk
dat recht niet te halen,
trouw niet te harden
en liefde niet te doen is, God –
dan roept alles in me om de mens,
de man van Nazaret:
ons een broeder, U een zoon geworden.

G. Hij gaf wat hij kon geven
zijn liefde voor het leven
delen wij.
Wat hij ons heeft gegeven
houden wij in leven
delen wij, delen wij.

V. Met hart en ziel,
op het roekeloze af, koos hij
voor miskende en geslagen mensen,
kwam hij in de hoek
waar de klappen vallen.

Zonder omhaal van woorden
recht op de man af
verweet hij hogerhand
schone schijn en eigenbelang.
Hij stond voor zijn zaak,
de wil van zijn Vader.

Hij heeft ten afscheid
brood genomen en gedeeld:
het ene leven ons gegeven.

Hij heeft ons zijn beker overgedragen
en alle zoet en zuur te drinken gegeven,
totdat in recht en gerechtigheid
Gods wereld zal zijn voltooid.

G. Hij gaf wat hij kon geven
zijn liefde voor het leven
delen wij.
Wat hij ons heeft gegeven
houden wij in leven
delen wij, delen wij.

V. Hij zei tegen zijn leerlingen:
‘Ik geef jullie mijn vreugde
opdat jullie vreugde volmaakt zal zijn.
Heb elkaar lief, zoals ik jullie liefhad.

Dit brood, deze wijn, dit ben ik,
dit is mijn liefde,
de liefde van mijn Vader.
In het breken van het brood
en in het delen van de wijn
leven jullie in mij en met mij.’

Hij is aan geen kwaad ten onder gegaan,
heeft niet in het graf zijn einde,

maar in God zijn voltooiing gevonden.
Leef zoals hij.
Breek samen brood,
drink de beker en deel met elkaar
alle lief en leed.

Bid zoals hij gebeden heeft:

ONZE VADER **Gezongen**

Onze Vader die in de hemel zijt
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome; uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld
zoals ook wij aan anderen
hun schuld vergeven.
En leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.
Amen.

COMMUNIE

Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in ons geloof.
U bent allemaal welkom
om brood en beker met elkaar te delen.

COMMUNIELIED

Gij, Gij peilt mijn hart
Gij doorgrondt mij,
Gij weet mijn gaan en mijn staan.
Gij kent mijn gedachten van verre
mijn reizen en trekken, mijn rusten.

Mijn wegen, alle, zijn U bekend -
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.
Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.

Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand
uw rechterhand die mij vasthoudt.

Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven
in de schoot van mijn moeder.

Gij Eeuwige, peil nu mijn hart
doorgrond mij,
toets mijn verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg.
Leid mij voort op de weg van uw dagen.

GEBEDEN **Woord en lied**

G. Gij die ons kent en roept ons bij name
adem van leven, herder van mensen,
zult Gij ons vinden, hoelang verdragen?

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Ben jij beeldspraak voor iemand
die aardig is, of onmetelijk ver?
Die niet staat en niet valt
en niet voelt als ik?
Niet koud en hooghartig?

G. Waartoe bestaan als Gij zoudt ontbreken,
als wij vergeten de hand die ons maakte,
als wij vervreemden, ver van U raken?

Kan jij het hebben,
dat ik geen licht geef, niet warm ben?
Dat ik niet mooi ben, niet veel?
Dat geen bron ontspringt
in mijn diepte?
Dat ik alleen dit gezicht heb,
geen ander?

G. Blijf in ons roepen tot wij U horen
tot wij van U zijn, Gij onze vrede,
tot wij U dromen, lied van ons leven.

Ik zou een woord willen spreken
dat waar en van mij is.
Dat draagt wie ik ben.
Dat het houdt.

naar Huub Oosterhuis

G. ***Wie zou U ooit van mensen weerhouden?***
Geen dan Gijzelf heeft ons levend gemaakt.
Wie dan Gijzelf zal mensen behouden?

MEDEDELING

Zo dadelijk is er weer koffie en thee en dus ook volop gelegenheid om elkaar te ontmoeten.
Mag ik u nu uitnodigen te gaan staan voor de Zegenbede?

ZEGENBEDE

V. Aan het eind van deze viering en van dit kerkelijk jaar mogen wij vragen
dat God ons zegent,
dat Hij ons ziet zoals we zijn
en 'goed over ons spreekt'.
Opdat ook wij goed mogen spreken
over Hem en over elkaar.

De Levende zegene en behoede u.
De Levende doe zijn aangezicht
over u lichten, en zij u genadig.
De Levende verheffe
zijn aangezicht over u,
en geve u vrede.

Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en wees ons genadig.
Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en geef ons vrede.

V. Zegenen wij elkaar
bij lief en leed
met hart en handen.
En zegene ons God en Goed
in de naam van de Vader,
de Zoon en de heilige Geest.

A. Amen.

ORGELSPEL

***

VERANTWOORDING

Deze viering is samengesteld door de Liturgische Werkgroep van Open Kerk Helvoirt.
Lectoren: Margriet Hermans en Wim Weren.
Overweging: Margriet Hermans.
Koor onder leiding van Marcel Zagers.
Organist: Jac Peeters.

LIEDKEUZE

A 286 Hierheen geroepen,
Marcel Zagers / Ad van Sleuwen.
A 161 Dat het mij is gegeven.
Marcel Zagers / Willem Vogel.
A 204 Als Gij niet zijt,
Peer Verhoeven / Willem Vogel.
A284 Dat mijn hart,
Peer Verhoeven, Marcel Zagers /
Jac Peeters.
A 287a Hij gaf wat hij kon geven,
Marcel Zagers / Jac Peeters.
A 76 Onze Vader,
Rimsky Korsakov.
A 51 Gij, Gij peilt mijn hart.
H. Oosterhuis/ Antoine Oomen.
A 116 Gij die ons kent,
Jacques Verhees/ Willem Vogel.
A280 Zegenbede,
Numeri 6:24-27 / Gert Bremer.

ILLUSTRATIE

Bernadette Lopez – 32e zondag jaar A

INTENTIES

Wij spreken in elke viering intenties uit voor overledenen. Namen daarvoor kunt u doorgeven aan Wim Weren, telefonisch (013 52 19 343) of via e-mail (w.j.c.weren@gmail.com). Uiteraard kunt u ook andere intenties doorgeven.

© Open Kerk Helvoirt **14 november 2026**